

STICHTING HET NATIONALE PARK
De Hoge Veluwe

Ministerie van Economische Zaken
Staatssecretaris ir. M.H.P. van Dam
Postbus 20401
8055 PM 'S-GRAVENHAGE

Datum:

14 juli 2016

ONS kenmerk:

K-160713-004

ONDERWERP:

reactie preconsultatie Aanvullingswet natuur
Omgevingswet

Excellentie,

Inleiding

Hartelijk dank voor het toezenden van de ambtelijke proeve van de Aanvullingswet natuur Omgevingswet ter preconsultatie. Door middel van deze brief geeft Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe ("NPDHV") graag haar reactie over dit eerste concept voor de Aanvullingswet. Onze zienswijze is hieronder weergegeven en volgt de artikelen uit de concept Aanvullingswet.

Oog voor economie

In de Wet natuurbescherming is op verschillende plaatsen aandacht besteed aan de verhouding tussen ecologie en economie, zie de artikelen 1.5 en 1.13 van deze wet. Deze balans vindt het NPDHV niet (duidelijk) terug in de Aanvullingswet, aangezien de inhoud van de genoemde artikelen van de Wet natuurbescherming niet één op één in de Aanvullingswet is overgenomen. Ook is de inhoud van deze artikelen niet terug te vinden in de huidige versie van de Omgevingswet (zie de artikelen 1.2, 3.1 en 3.15 Omgevingswet; overgangstabel bij hoofdstuk 1 van de Wet natuurbescherming). Het NPDHV stelt voor de balans tussen economie en ecologie, zoals die in de Wet natuurbescherming is neergelegd, ook in de Omgevingswet te borgen.

Artikel 2.44 Aanvullingswet

De tekst van het vierde lid van artikel 2.44 van de Aanvullingswet lijkt niet goed te lopen. Het NPDHV stelt voor dit artikel opnieuw te redigeren.

Bevoegdheden toegangsbeperking natuurgebieden (artikel 2.45 Aanvullingswet)

Volgens artikel 2.45 van de Aanvullingswet kunnen Gedeputeerde Staten de toegang tot een Natura 2000-gebied beperken of verbieden. Dit artikel beoogt artikel 2.5 van de Wet natuurbescherming over te nemen. In artikel 2.5 van de Wet natuurbescherming is echter toegevoegd dat de toegangsbeperking of het toegangsverbod alleen mogelijk is, "*indien dat nodig is gelet op de*

instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied". Bovendien is in het tweede lid van artikel 2.5 van de Wet natuurbescherming een uitzondering opgenomen op deze bevoegdheid van Gedeputeerde Staten, t.w.: het verbod of de beperking geldt niet voor de eigenaar van een in het gebied gelegen onroerende zaak en voor degene die een zakelijk of persoonlijk gebruiksrecht heeft met betrekking tot die zaak, voor zover door het verbod of de beperking de toegang tot de onroerende zaak ernstig zou worden belemmerd. Deze clausules die de bevoegdheid van Gedeputeerde Staten beperken vindt het NPDHV niet terug in de Aanvullingswet. Het NPDHV stelt voor deze clausules alsnog in de Aanvullingswet op te nemen.

De tekst van het derde lid van artikel 2.45 van de Aanvullingswet lijkt niet goed te lopen. Het NPDHV stelt voor dit artikel opnieuw te redigeren.

Bevoegdheden faunabeheereenheden, faunabeheerplannen en wildbeheereenheden (artikel 2.48 Aanvullingswet)

In artikel 2.48 lid 1 van de Aanvullingswet stelt u voor dat bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld *"over faunabeheereenheden, faunabeheerplannen en wildbeheereenheden met het oog op een transparante en doelmatige uitvoering van activiteiten om de omvang van populaties van in het wild levende dieren van beschermde soorten te beperken met betrokkenheid van belanghebbenden in de regio waar de activiteiten worden uitgevoerd"*. Het NPDHV stelt voor de door u genoemde *"betrokkenheid van belanghebbenden in de regio"* in elk geval te laten uitkomen in de bestuurssamenstelling van de faunabeheereenheden en wildbeheereenheden, zodat beleid (faunabeheereenheid) en uitvoering (wildbeheereenheid) van faunabeheer op maatschappelijk draagvlak kunnen rekenen. Met name de wildbeheereenheden worden gedomineerd door jagers, waardoor het risico bestaat dat faunabeheereenheden eenzijdig worden geadviseerd en jachtbelangen bij de uitvoering van het faunabeheer de overhand verkrijgen. Dat de jagers een grote rol in de wildbeheereenheden spelen wordt bijvoorbeeld onderstreept in een recente brief d.d. 21 juni 2016 van de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging aan het IPO (Interprovinciaal Overleg), waarin deze vereniging zich nadrukkelijk opstelt als de belangenbehartiger van alle wildbeheereenheden in Nederland. Een dergelijk bericht heeft u mogelijk ook bereikt. Wildbeheereenheden zijn echter geen jachtclubs. Zo is de natuurwetgeving niet bedoeld. Gewaarborgd dient te zijn dat wildbeheereenheden zelfstandige rechtspersonen zijn, die in samenspraak met eigenaren en terreinbeheerders uitvoering geven aan het faunabeheerplan. Het borgen van een beter maatschappelijk draagvlak op uitvoeringsniveau zou kunnen worden bereikt door aan het eerste lid van artikel 2.48 van de Aanvullingswet toe te voegen dat de betrokkenheid in elk geval tot uitdrukking dient te worden gebracht in de bestuurssamenstelling van de wildbeheereenheden. Voor faunabeheereenheden is dit al geregeld in artikel 3.12 van de Wet natuurbescherming, waarin is vermeld dat maatschappelijke organisaties zitting dienen te hebben in het bestuur van een

faunabeheereenheid. Ter ondersteuning van dit voorstel verwijst het NPDHV naar het memorandum van 14 juni 2016 dat mr. J.G. Bos van NautaDutilh over deze kwestie schreef, waarin een aantal concrete voorstellen ter verbetering van de regelgeving wordt gedaan. Een kopie van dit memorandum is bij deze brief gevoegd (**Bijlage**). Wij vragen u dit memorandum bij uw overwegingen te betrekken.

Jacht (artikel 4.31 Aanvullingswet)

In artikel 4.31 lid 2 sub e van de Aanvullingswet wordt gesproken van "geweer-activiteiten". Deze term komt verder niet in de Aanvullingswet terug. Wel wordt in de Aanvullingswet gesproken over 'jachtgeweeractiviteiten'. Deze term is ook in de Aanvullingswet gedefinieerd. Het NPDHV vraagt zich af of met de term "geweer-activiteit" mogelijk het begrip "jachtgeweeractiviteiten" is bedoeld. Als dat zo is, verzoekt het NPDHV u de Aanvullingswet hierop aan te passen.

Gedoogplicht natuur (artikel 10.10a Aanvullingswet)

In artikel 10.10a van de Aanvullingswet is onder andere de gedoogplicht uit artikel 2.6 van de Wet natuurbescherming overgenomen. Deze gedoogplicht houdt in dat een rechthebbende op een onroerende zaak bepaalde handelingen van Gedeputeerde Staten dient te gedogen, indien deze handelingen nodig zijn gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied. In het vierde lid van artikel 2.6 Wet natuurbescherming is echter expliciet opgenomen dat Gedeputeerde Staten niet tot het verrichten van deze handelingen overgaan "*dan nadat zij de rechthebbenden [...] het voornemen daartoe schriftelijk hebben medegedeeld en na de mededeling ten minste vier weken zijn verstreken*", uitzonderingen daargelaten. Een dergelijke mededelingsplicht en verplichte wachttijd van vier weken vindt het NPDHV niet in de Aanvullingswet terug. Het NPDHV verzoekt u dit alsnog (duidelijk) in de Aanvullingswet op te nemen, aangezien de gedoogplicht een inbreuk vormt op het eigendomsrecht. Er is geen reden in dezen van de Wet natuurbescherming af te wijken.

Conclusie

Graag verzoeken wij u onze reactie in de ontwerp Aanvullingswet te verwerken. Het NPDHV vertrouwt erop u hiermee van dienst te kunnen zijn geweest. Vanzelfsprekend zijn wij bereid, waar gewenst, een toelichting op deze brief te geven.

Met vriendelijke groet,

S.E. baron van Voorst tot Voorst
directeur